

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. szeptember 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2018. március 1. napján kihirdetett 2.B.108/2017/19. számú **ítéletét megváltoztatja**, a testi sértés büntettének törvényhelye a Btk.164.§./1/ bekezdés, /8/ bekezdés I. fordulat.

A bíróság a felfüggesztés próbaidejét 3 /három/ évre enyhíti.

A vádlott 204.496.- /Kettőszáznégyezer-négyszázkilencvenhat/ Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles.

Az ítélet bevezető részében feltüntetett 2018. január 20. tárgyalási nap határnapja helyesen 2018. január 30.

Az indokolt ítélet meghozatalának időpontja pedig 2018. március 1. napja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 20.000.- /Húszezer/ Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban hozott 2.B.108/2017/129.szám alatti ítéletében vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164.§ /1/ és /8/ bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettében. Ezért 2 év szabadságvesztésre és 3 évre a Magyar Labdarúgó Szövetség versenyrendszerében megszervezésre kerülő labdarúgó mérkőzések látogatásának eltiltására ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésekor a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottat az ellene a Btk. 339.§ /1/ bekezdése szerint minősülő garázdaság vétsége és a Btk. 164.§ /3/ bekezdése szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette, mely rendelkezést egyik oldalról sem támadták. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az alapügyben felmerült bűnügyi költséget a vádlott, míg a megismételt eljárás során keletkezett bűnügyi költséget az állam köteles megfizetni.

Az ítélet ellen a vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.120/2018/1.szám alatti átiratában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a beszerzett bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, mely tevékenységéről ítéletében kellően számot is adott. Utalt arra, hogy a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jog

szabályainak, de a jogszabályhelyek közt megjelölendő az I.fordulat is. Álláspontja szerint a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés a vádlott cselekményével tettarányos, a sportrendezvények látogatásától való eltiltás büntetés is indokolt és szükséges volt. Jelezte, hogy az alapeljárásban 2.840 Ft-tal több bűnügyi költség merült fel, így a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 204.496 Ft. Ennyiben kérte módosítani az elsőfokú ítéletet egyebekben annak helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy az ítélet tábla az ítélet kiadmányain az ún. kisítéletnek megfelelően hívja fel az elsőfokú bíróságot a 2018.januári tárgyalási nap és az ítélet dátumának kijavítására.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az elsőfokú eljárásban részt vett védő által elsődlegesen felmentés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, de a másodlagos, enyhítést célzó fellebbezés keretében meghatározóan amellett érvelt, hogy amennyiben a törvényszék ítéletének tényállását az ítélet tábla megalapozottnak is találja, úgy a védelem a büntetés enyhítésére, akár a szabadságvesztés mértékének, akár a próbaidőnek a mérséklésére vagy a labdarúgó mérkőzések látogatásától eltiltás mellőzésére illetve rövidebb tartamban való meghatározására is lehetőséget lát. Ezen álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy a vádlott három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, tetemes hiteltartozás terheli, a bűncselekmény elkövetése óta továbbra is büntetlen előéletű, a vádlott önhibáján kívül jelentős időmúlás következett be a cselekmény elkövetése óta. A vádlott által kifejtett magatartás egyszeri, indulati cselekmény volt, a dulakodásban maga is megsérült.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta kiemelve és ismertetve annak lényegi elemeit. A védelmi, enyhítést célzó fellebbezésre is reagálva annak az álláspontjának adott hangot, hogy a hangadó, az eseményeket kirobbantó vádlott esetében a jelentős időmúlással együtt is arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés, ezért annak enyhítése nem indokolt. Indítványa mindezek alapján az átirattal egyezően a törvényszék ítéletének helybenhagyására irányult annyiban módosítva azt, hogy a törvényszéknek az átiratban pontosan megjelölt elírások kijavítására való felhívás helyett a Be. 453.§ /6/ bekezdése szerint maga végezze el azok korrekcióját. Indítványozta továbbá, hogy az ítélet tábla a vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezze.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet- kivéve a felülbírálattal nem érintett felmentő rendelkezéseket- az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok betartását is tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Megismételt eljárásról lévén szó, a törvényszék a bizonyítási eljárás során élt az eljárási szabályok adta lehetőségekkel. Az általa lényegesnek ítélt tanúkat a tárgyalásra ismét megidézte, míg a többi tanú korábbi vallomását és az egyéb bizonyítékokat felolvasás útján tette tárgyalás anyagává. A hatályon kívül helyező végzésben írt instrukcióknak, felvetéseknek megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást. Pontról pontra végigelemezte a vádlott eljárásban tett nyilatkozatait, előadásait összevetve a tanúk vallomásaival is. Nem tévedett, amikor ezen bizonyítékértékelés eredményeként azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott vallomása több helyen tetten érhetően nem csak önmagának, hanem a többi tanú, köztük még a védői indítványra meghallgatott tanúk vallomásának is ellentmond, azokkal lényeges tényezőket illetően sem egyeztethető. A tanúk nem egyszerre, együtt észlelték az eseményeket, ki-ki a maga által az adott pillanatban észlelt, tapasztalt eseményeket adta elő. Meghatározóan azonban tanú 1, **A.A.** és **B.B.** tanúk lényegében végig egyezően, a történések megfelelő rekonstruálását lehetővé téve nyilatkoztak. Míg ezen tanúkkal szemben a védelmi oldalról indítványozott tanúk a vallomásaik

szerint is csak később, más- más helyzetben, időpontban észlelték az eseményeket és az általuk látottakból próbáltak visszakövetkeztetni, nehezítette a valós események felidézését az is, hogy közel négy év telt el a kihallgatásukig. A cselekmény motívumaként felhozott vádlotti védekezés részét képező,- többszörösen, más- más formában előadott- őt ért bántalmazást sem a tanúk vallomásai, sem az orvosi vizsgálatok adatai nem erősítették meg.

Az elsőfokú bíróság tehát a fenti okszerű, logikus bizonyítékértékelés, mérlegelés eredményeként a bizonyítási anyagra épülő megalapozott tényállást állapított meg, amely alapján a védelem elsődleges kérelme szerint, a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, lényegében helytálló a cselekmény minősítése is. Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, a törvényhelyen belül szükséges volt a /8/ bekezdés I.fordulatának feltüntetése is.

Ezért az ítélet tábla a Be. 606.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a cselekményt a rendelkező rész szerint minősítette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helytállóan tárta fel. A jelentős időmúlásra, a védelem által felhozott, a vádlott mellett szóló érvekre, a nézőközönség egy részének szintúgy felfokozott állapotban megnyilvánulására is figyelemmel kellett lennie a másodfokú bíróságnak, amikor mindezeket összevetette a cselekmény tárgyi súlyával. A cselekmény óta is büntetlen előéletű vádlott estében ezért úgy találta, hogy 3 évi próbaidő mellett is elérhetők a büntetési célok, ez az időtartam is megfelelő visszatartó erővel bír esetében. A labdarúgó mérkőzésektől eltiltás büntetést, mint ahogy arra az ügyészség is hivatkozott, az ítélet tábla is indokolt és szükséges büntetésnek ítélte, annak tartamán sem kívánt módosítani, mivel ellenkező esetben az nem lenne célravezető.

Az elsőfokú ítélet meghozatalakor a törvényszék a hatályos Be. rendelkezésének megfelelően járt el, így eljárása a Be. 870.§ /1/ bekezdésére figyelemmel érvényes még akkor is, ha a jelenleg hatályos törvény a bűnügyi költség viseléséről rendelkezik. A jelenleg hatályos Be. a szabályozásból mellőzte azt a korábbi speciális szabályt, hogy a megismételt eljárás költségét az állam viseli. A jelenleg hatályos Be. 574.§-a azonban az ítélet tábla megítélése szerint ezt a korábbi rendelkezést nem írta felül, a /2/, /3/ és /5/ bekezdésre visszavezethetően továbbra is az államnak kell viselnie az aránytalanságból, szükségtelenségből adódó költségeket, erre tekintettel az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványával szemben, ezen rendelkezésen sem kívánt változtatni, mint ahogy a Be. 613.§/2/ bekezdése értelmében részben az előzőekből adódóan, részben a védelmi fellebbezés eredményessége miatt a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről is akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli. A vádlottat terhelő bűnügyi költséget csupán annyiban kellett módosítani, hogy annak összege helyesen, tanú 1 tanú útiköltségével felmerült 2.840 Ft, elsőfokú eljárásban el nem számolt költséggel együtt 204.496 Ft.

A másodfokú nyilvános ülésen elhangzott ügyészi indítványnak megfelelően az ítélet tábla a Be.453.§ /6/ bekezdésének megfelelően a törvényszék külön felhívása nélkül maga végezte el a másodfokú ítéletben az adott korrekciókat, egyebekben az ítéletet a Be.870.§ /1/ bekezdésére is figyelemmel a Be. 605.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2018. szeptember 11.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2018. március 1. napján kelt 2.B.108/2017/19. számú ítéletének meg nem változtatott része 2018. szeptember 11. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. szeptember 11.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke